

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătatate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler in Viena, Praga, Budapesta etc. etc.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fiecare publicare.

Sibiu, 27 Octomvrie.

În fine opera de mult asteptată o vedem terminată. Atât cei ce au fost față cât și cetitorii noștri au cunoscut despre cele ce s'au întemplat în congresul nostru național bisericesc din est an. Și unii și alții credem, că vor consimți cu noi când dicem, că congresul de față ne arată un progres spre bine.

Activitatea congresului, cumpănită cu deamăruntul cu măsurile, cari se cuvine, o vom găsi încă la o bunicică distanță de ceea cum ar trebui să fie. Esistă încă ore care necunoscința a sferelor bisericesci și împărțirea agendelor lor așa după cum este și canonică și naturală practică; însă și impregiurarea acésta este de escusat intrată, încât cunoscințele canonice n'au putut petrunde dintr'odată în majoritatea lumeană decizitoare a corporațiunilor reprezentative bisericesci și într'un timp când chiar și clerul, numai după o muncă mai serioasă, se va sci orienta de ajuns pe terenul canonic.

Preste tot însă s'a vedut o năsuință în direcțiunea adevărată, manifestată prin voința, de a se acomoda canonicității și practicabilității în afaceri bisericesci. Așa de exemplu, s'a pus mare preț pe ținerea în curețenie a dreptului electoral activ și pasiv în fie care eparchie; s'a recunoscut, că pondul activității în biserică noastră nu este în centralizare absolută, ci într'o împărțire firască a lucrului în eparchie; s'a delăturat lucruri, pre cari impregiurările, le au creat afară de statutul organic și cari în consecuențele lor puteau deveni chiar jignitoare în organismul nostru bisericesc; s'au pus la cale împlinirea unor dorințe ale unor din creștinii ținători de metropolia noastră, cu deosebire o dorință justă a archidiecezanilor. În fine s'a dat metropoliei întregi o procedură în afaceri matrimoniale. Dar la ce să le numărăm pe toate, când toate sînt cunoscute? Le revocăm în me-

moria cetitorilor pentru ca să constatăm progresul congresului în năsuințele sale de a corespunde chiamării sale.

Vedend pornirea acésta trecem preste părțile acele ale activității congresului cari jignesc autonomia eparchielor, trecem în speranța, că nu va mai trece mult timp și toate neajunsurile se vor schimba în ajunsuri.

Una însă tot am fi dorit, să lipsască din congresul acesta și pretindem să lipsască în congresele și în sinodele viitoare.

Credem, că cetitorii și în privința acésta ne înțeleg, ce voim să dicem și pentru cari nu ne-ar înțeleg, a daugem numai atât că am fi dorit să lipsască ori-ce disonanță, care se reflectează nefavorabil asupra pricinuitorilor. Afacerea din cestiuone are forma ei legale și nu o dispută nimenea, dar din afirmările mai multor membri ea a făcut chiar în șirurile lor o rea impresiune. Noi pretindem dela bărbății, cari șed în adunări atât de înalte și de momentuose să pricépa odată, că prin acte de felul acésta nu strică persónelor, ci cauzei bisericesci; dacă are cineva afaceri personale cu cineva, desfacă-și-le pe cale privată cât i place și cum i place, dar să nu le transporte pe terenul public, fie în biserică, fie în stat. Am întreba pre astfelu de ómeni, dacă simt vre o multămire, când caută înapoi asupra faptelor lor de felul acésta? dacă cred, că au făcut bisericeii vreun bine și speră, că se va afla cineva să-i binecuvinte vre-o dată pentru fapte de acéste? Nu desvălim mai departe afacerea, credem că este de ajuns ca cetitorii să înțelgă de ce este vorba.

Dar să ne întorcem privirea dela lucruri regretabile, cari fac mult rău bisericeii noastre naționale și cari sînt comise de ómeni „cari nu știu ce fac”, și să o îndreptăm cătră viitorul cel plin de bune speranțe, cătră viitorul în care inteligența noastră laică, impretininduse tot mai mult și mai mult cu instituțiunile noastre bisericesci și cu firea lor, va face din întreaga noastră metropolie un ce armonice și un

ce de unde să putem accepta numai și numai progres.

Dea ceriul ca timpul să nu fie departe când provincia noastră metropolitană să devină un model pentru întreaga biserică ortodoxă.

Revista politică.

Ministeriul Tisza a trecut preste criza crizei, cu alte cuvinte, a scăpat de darea în judecată. Propunerea deputatului E. Simony, ca să se dea ministeriul în judecată a fost în ședința casei deputaților din Pesta dela 5 l. c. respinsă cu 170 contra 95 voturi. Așa casa deputaților din Budapesta preste partea cea mai grea ar fi trecut. Ea însă nu se va lăsa a nu face și ceva opozițiune. În adresa, care servește ca răspuns la cuvîntul de tron se va da expresiune părerii de rău că s'au cheltuit mulți bani cu ocupațiunea și va încuviința, pe față sau tăcend, partea politică a ocupațiunii în Bosnia și Erțegovina. În chipul acésta vom trece preste toate greutățile rescolite de conclusele adunărilor comitatense și de propunerile cele alarmătoare de opozițiunea dietală și încet cu încetul vom ajunge iar acolo unde am fost înainte de sgomotele cele mari. Criza ministerială o vom vedé în curend terminată și, afară de Széll, sperăm a vedé pe toți membrii cabinetului actual reactivenduse de definitiv în posturile lor.

Casa magnaților a și pregătit calea acésta pacinică. Proiectul ei de adresă este, în termeni foarte moderați, aceea ce presupunem dela casa deputaților.

Tot cam așa stau lucrurile și în casa deputaților senatului imperial dincolo de Laita. Acolo constituțiunii critică sever politica esternă a conțelui Andrassy, dară tot acolo află și apărători.

În ședința casei deputaților a senatului imperial austriac s'a început desbaterea adresei. Inainte de începe-

rea desbaterei s'a pus pe masa casei tratatul din Berlin. Lucru curios. Cel dintăiu orator, conțele Hohenwart a apărut politica conțelui Andrassy cu o oratorie, în cât sînt de acord cele mai multe păreri, că cuvîntarea lui Hohenwart pôte servi de programă. Alți oratori, precum polonul Wolski, Pacher și Demel, vorbind pentru adresă combat din toate puterile politica urmată în Bosnia și Erțegovina. Rămânerea noastră pe peninsula balcanică, dicea deputatul polon, promovă numai interesele Rusiei.

Delegațiunile ș'au început activitatea.

La timpul seu inregistrăm și noi scirea despre o apropiare a Austro-Ungariei de puterile apusene. Diare franceze precum „Le Temps” „Moniteur universel” și „Agence Havas” vin să desmintă cu totă stăruința, că încât privesce pe Franța, este departe de orice combinațiuni într'o „grupare” nouă a puterilor. De altă parte însă se vede, că raporturile între Germania și Rusia sînt astăzi cele mai bune. „P. Ll.” se cam grăbise deuneșile când pregătia pe Germania cu idea, că Austro-Ungaria o va părăsi și își va căuta alți aliați. Sînt foarte semnificative cuvintele diariului „Nat. Ztg.” din Berlin, care întimpină cu prisos amenințările oficiosului nostru din Budapesta, când dicea acésta, că în Budapesta numai din dragul Germaniei mai țin la alianța celor trei împărați, de ore ce cu ajutoriul puterilor apusene puteam ajunge acolo, unde alianța nordică nu ne pôte ajuta, și de ore ce amiciția nemțască a fost foarte scumpă Ungariei, căci ea n'a mers mai departe, decât până unde au fost angajate interesele nemțesci.

... nu Germania este o pedecă, dice „Nat. Ztg.” pentru Austro-Ungaria, ci raporturile ei interne. Cercurile politice ale Ungariei, cari guvernază dela 1867 încóce, au petrecut timpul cu tot felul de tândălituri și deșertăciuni naționale, întrebuintând pe acéstea atăți bani, încât

FOIȚA.

Suveniri din viața scolară.

III. Școla din Blaj.

(Urmare.)

Cam 20 de pași dela locul unde se lăudă virtutea noastră, era sorbul pământului, numit de unii ochiul dracului, iar noi i-am dis purgatoriu. Ací caii se cufundă până în pantece, iar căruța nu se mai rașimă în rôte ci stă ca găsa pe baltă. Sasul încreșut în virtutea cailor sei îi imblătea cu codoriștea biciului, de sărea posderii. Vedend că acésta manipulație nu ajută nimic, sasul ia o prăjină ce o avea în căruța pentru vremuri grele. Punend toți umărul la leucele căruței sasul cercă puterea prăjinei. Căii se smîncesc, se opintesc fac o slabă mișcare și se cufundă și mai cumplit bătându-se cu capul de plămădelă. Veđi acum e acum. Noi implântați în sorb până la briu, caii până la flămânderi și căruța încărcată — ca pluta în Mureș. După ce ne uităm lung unul la

altul, unul fluierând, altul scărpinându-se după ureche — ca omul cândă de primejdie: ce să facem? A lua sacii unul câte unul și a-i duce de o parte pe un rezor, apoi a desface căruța, ajutând cu loitrițele la eșirea cailor din ochiu, apoi a lua în spate rôtă de rôtă, dric de dric și a le scóte din ținutul acéstu ochiu drăcesc, acolo a pune toate la loc și a prinde caii de nou la căruța: Acésta nu e preste puțința unor studenți, cari se lăudaseră că trec și prin foc.

Cu o deosebită satisfacere privim căruța scósă din primejdie, dar cu jale privim la sóre care se apropie de apus.

Per aspera ad astra. Prin purgatoriu la raiu și pe drumul Têrnavei la Blaj. — Când se mesteca diua cu nóptea noi intram în Jidvei, făcend în diua Dumineceii calea Sâmbetei — cale ce pentru cei ce merg pe jos ține 1 óră, iar pentru studenții din vremea lor o di întregă. Luni diminéța, diua pusă pe stêlpul gimnasiului, când bătea 8 césuri în turnul mănăstirei, cei trei studenți cu cei doi cai și cu sasul intră în orașul Blajului.

Ved că inșoțitorul meu n'a fost togma încântat de plăcerile acéstei călătorii. Adevérat că în capul iernei nu se fac călătorii de plăcere. Cine m'a pus și pe mine să umblu iarna în călătorii! — Ca cetitorul meu să nu rămână de pagubă, voiu să aleg timpul cel mai plăcut, timpul când nu e cald nici frig — timpul de primăvară. Atunci e lumea lume, atunci de-a dragul să călătorești.

Nu numai atăta: ca cetitorul să fie și mai bogat respătit voiu să aleg o călătorie preserată cu găoci de óuș roșii.

De astădată ca nici odată inșoțitorul meu are onóre de 4 octavani, toți cu nădejdea maturității în sin și cu gróza de esamene în spate.

Vremea studenților și de astă-dată se înțeleg de sine. Ea a început cu câte-va zile înainte de florii, și în hătirul studenților ș'a pus în gând să aștepte Dumineca Tomii.

Țineți însă minte, că sîntem în Aprilie, și încă diua de plecare este di 'ntăie; că la di 'ntăie Aprilie 4 studenți, fitori juriști, teologi, filosofi ș. a. se

sue în căruța unui paraclisier și se cam mai duc cîntând:

„Cale bună, prea iubită,

Dar inima mea și-a ta...”

Era însă 1 Aprilie. Și 1 Aprilie care ride reutăcios de totă lumea n'a putut sta nepăsătoare vedend dispoziția noastră veselă. Drept ce abia isprăvirăm cîntarea, și ne turnă o plóie cu zăpadă pe cap, de am uitat și de calea cea bună și de prea iubită cu inima ei cea în veci nedespărțită.

Dacă am fi rămas cu grindine, carea a trecut ca și pornirea noastră după tainele inimei, pôte ca iarăși ne veniau gândurile iubitei. 1 Aprilie însă nu nea dat regaz, ci după grindină nea trimis o plóie cu șiróe, de făcea bulbuci în calea noastră și baltă în pâlărie.

Și fiind că plóia nici a dóua di când nu mai era 1 Aprilie, nu încetă, iar noi aveam un sfînt respect de purgatoriu Têrnavei, ca ómeni „maturi” ce aveam să fim peste 2 luni de zile am hotărit să încungiurăm drumul Têrnavei, mergend tot pe Mureș în jos până la Tiuș, de unde a-

i se denegă creditul public. Pe lângă alotriile aceste s'a dat frân liber tuturor resburilor și unde s'a putut, s'au strivit Slovaci, Sârbii, Români și Sasii în țera proprie. Orbia acésta a mers așa departe, încât ani întregi într'un mod foarte provocător la totă ocaziunea poporațiunea slavică din părțile nordice ale Turciei a fost tratată ostil, pe când mintea sănătoasă trebuia să facă de problemă pentru Ungaria, să-si întognască raporturile sale interne și esterne după sfatul lui Kosuth astfel, încât Ungaria să devină rașimul pentru toate năsuințele spre libertate din vecinătate. Prin astfel de politică Ungaria ajungea o pozițiune tare și Europei ar fi făcut un mare serviciu. Nu, după partida domitoare Ungaria trebuia să se prezenteze ca Ddeu magiar cu nuiaua în mână și așa a ajuns lucrurile, că statul unguresc nu are nici un amic împregiurul său; din contră pre toți vecinii și i-a făcut inimizii pe față. În necazul acesta să ajute acum Germania lăsându-și la o parte interesele ei proprii, și se suferă a fi amenințată cu o contra alianță?"

În „Resboiul“ vedem reproduc după „Corr. de l'Orient“ din Constantinopole un articol privitor la școlile române din Macedonia. Articolul revarsă lumină și asupra pozițiunii politice a Românilor macedoneni față de Turci și Greci tocma acum când îi amenință și Bulgarii.

Iată în estras acel articol:

D-văstră sciți, că orașelul nostru Nevésta este locuit numai de Români. Acum doi ani era aci un june Nevestiot, anume Constantin Ionescu, care și-a făcut studiile la București și se întorsese în patrie. Câțiva din cei mai bogați compatrioți ai noștri, voind să învețe pe fii lor și pe fii altor părinți săraci limba maternă, au îngajat pe tânărul Ionescu ca institutor, plătinându-l din punga lor proprie, de óre-ce veniturile școlilor noastre comunale sunt în mânele unor Români greciți, cari urmăresc cu toate mijlocele putincioase grecisarea compatrioților lor Români. Ionescu însă nici n'a fost îngăduit a da lecții copiilor în școlă noastră comună, ci a fost silit să i învețe în propria sa locuință.

În urmă s'a mai întors în patrie și un alt patriot, d. H. Nacea, care asemenea și-a făcut studiile în București, Români, vedând că crește numărul copiilor, cari alergau la lecțiile de limbă maternă, și că d. Ionescu nu i de ajuns pentru toți, îngagiară și pe d. H. Nacea ca al doilea învățător la școlă română. Atunci un Nevestiot și-a oferit propria sa casă, situată în mijlocul orașului, pentru a se instala acolo provisor o școlă română.

apoi să luăm drumul Blajului. Era să facem și noi esperință, cum face totă lumea. Acésta din pricină, că de o parte pe stilpul gimnasiului nu era pusă pedepsă pentru cei ce vor întârzia, de alta ne socoteam în drept să mai facem și noi o crimpită batăr la capetul vremii — că dóră eram octavani.

Așa dară sănătate bună Têrnăvă, noi nu-ți frămintăm plămădela. Era însă luna lui April! Iar noi nu umblasem nici unul pe drumul pe care voiam să mergem. Îl cunosceam numai după nume. Deci după ce rătăcisem în două rânduri ca să nu mai greșim calea, — întrebarea n'are greșelă — câți călători întempinam, pe toți îi opream și-i întrebam de cale, de ținut, de satul cutare de cel ce urmézé și de cel prin care am trecut, până am ajuns în un sat al cărui nume ne aduse aminte de un conscolariu D. Acest D. era din acel sat. Deci, fiind că noi eram uși până și sub piele, ne-am hotărît să poposim la colega nostru D.

Toți ómenii din sat cunosceau pe

O observare am de făcut aci. De câte ori greco-fanariotiți au voit să-și ajungă scopul, s'au servit de autoritățile imperiale ca de organe órbe și supuse.

Autoritățile împărătesci, ușurând menirile periculoase ale politicei elenofanariote, nu vęd că ele dau cel mai prețios serviciu causei elenice în paguba interesului lor propriu. Caimacamul din Florina s'a grăbit a merge la Nevésta, însoțit chiar de episcopul grec și de un bim-bașă de zapcii.

Nu scim ce a îndrugat poporul cătră caimacam în contra profesorilor români, dar acésta se pôte deduce din rezultat. Îndată ce au sosit la Nevésta, acești domni au făcut nóptea o cercetare în casele celor doi profesori, dar fără folos. În adevăr, n'au putut găsi la ei, decât câte-va cărți școlare în limba română, procurate prin autoritățile imperiale din Salonic și trecute prin censură. Dar comedia s'a sfârșit cu închiderea școlii române și cu arestarea celor doi profesori, cari au fost duși ca criminali la Florina, pentru a fi trâmși de acolo la Monastir. Patru sau cinci persoane din cele mai cu influință dintre Români au însoțit pe cei doi profesori.

Dela congresul național bisericesc al Românilor greco-orient din Ungaria și Transilvania.

(Raport special al „Tel. Rom.“)

Ședința XXIV

din 23 Octomvire (4 Nov.) d. pr.

Ședința se deschide la 9 1/2 óra în. d. a. Protocolul ședinței XXII se ceterse și se autentică.

Dep. I. Măcelariu atrage atențiunea congresului asupra unei propuneri, ce a fost făcut în congresul trecut în cauza admiterei la căsătorie a preoților vędvi.

Dep. Hanea propune a relega acest obiect la sinodul eppesc.

Dep. Măcelariu constată trebuința a se hotărâi mai întâiu, în a cărui competență intră deslegarea cestiunei de față, adăugând, că obiectul nu este de natură dogmatică nici canonică, ci curat administrativă.

Vic. Popea consimte în multe privințe cu espunerile antevorbitorului, însă obiectul reclamă studiu îndelungat. Se alătură la propunerea deput. Hanea.

Presidiul arată, că creștinii din vechime au eselat prin înfrânare, apoi esplică înțelesul pasagiului „Preotul să fie bărbat a unei femei.“ Deslegarea cestiunei de față pretinde neapărat a se înșira motivele; căci numai astfel

Popa; iar colega D. era fecior de popă.

De aceea ne-a fost ușor să-l aflăm.

Când am spus însă popii hotărârea noastră de a merge pe la Tiuș, popa se uită lung la noi, ca si cum ar fi vrut să se încredințeze dacă nu cumva glumim, ori dacă suntem în toate mințile, apoi socotind ce va fi socotit dișe: „D-Văstră vre-ți să mergeți pe unde numai umblă altă lume. Remâneți aci până dimineță, și ve-ți merge cu feciorul meu, pe coala peste deal, că de aici Blajul e aprópe, cale de o jumătate de di iar pe la Tiuș vęd trebuie 3 zile.“

Cine era mai voios la asta ca paracliserul nostru cărauș!

Iar Aprilul reuțacios nu încetă totă nóptea cu ploia, de se luă și popa de gând. Dimineța însă, în butul ploiei căruțele erau gata și noi în vêrful sacilor. Acum eram 7 studenți, cari aveam privirea spre Blaj, că lângă feciorul Popi se mai alăturaseră doi.

(Va urma).

sinodul eppesc va fi pus în poziție de a hotărâ, încât obiectul aparține competenței sale, punându-se eventual în conșlegere cu celelalte provincii metropolitane ortodoxe.

Dep. V. Babeș dișe, că motivele sânt în deobște cunoscute și că nu congresul este chemat a hotărâ, dacă cestiunea este de natură canonică. Propune deci: Recunoscându-se de urgență propunerea dep. Măcelariu ea se transpune sinod. eppesc cu rugarea, ca la procsima sesiune congresuală, acésta să vină cu un vot, pe a cărui temeiu congresul să pótă lua o hotărâre.

Epp. Popasu declară categoric, că este vorba de o cauză curat dogmatică. Congresul nu este competent nici măcar a desbate acest obiect necum să hotărască. Oprirea dela căsătorie a preoților este o parte esențială a ortodoxiei.

Dep. Boiu pãrtinesce vederile antevorbitorului susținând, că cestiunea de față reclamă neapărat o interpretare a s. scripturi și că singur sinod. eppesc este competent a face asemenea interpretări.

Dep. Cosma dișe, că cel mai puternic motiv în favorul propunerei este moralitatea și că mulți creștini au trecut preste canonul citat de presidiu la ordinea zilei. Unii din preoții vędvi trăiesc în concubinată, în loc să premergă cu esemplu bun pe calea înfrânării. Ca reprezentanți ai bisericeii avem dreptul și chiar datorința să atragem atențiunea sinodului eppesc asupra acestui mare rău, ca să se înlătore cu o óră mai înainte.

După câte-va observări din partea dep. Trombițaș, care se povică la marea deosebire, ce esistă între spiritul și împregiurările bisericeii vechi și noué.

Presidiul ar dorí să se atingă motivele propunerei fără a intra în meritul cauzei, apoi propune: Obiectul se transpune sinod. eppesc, în a cărui competență intră partea canonică a cestiunei. Sinod. epp., luând măsurile necesare spre delăturarea rēului, va raporta apoi la procsimul congres despre stadiul, în care se află obiectul.

Dep. Măcelariu combate aserțiunea, după care cestiunea ar fi de natură dogmatică sau canonică. Cristos, idealul moralității, n'a putut poverdui o învățătură, care să dea ansă la abuzuri și immoralitatea, cum este de fapt neadmiterea la a dóua căsătorie a preoților.

Se primesce propunerea presidiului.

Dep. Cosma se crede îndemnat a revoca propunerea sa, după care ar fi dorit facerea unei noué ediții revédute a stat. org., obiectul fiind resoltiv deja prin un conclus al congresului present.

Dep. V. Babeș se silește a arēta trebuința pentru introducerea unei instruciuni uniforme în instituttele noastre pedagogice și teologice din metropolie adăugând, că până acum sinodul eppesc n'a întreprins nici un pas în acésta privință. Propune deci a se recomanda sinodului eppesc, ca să se ocupe de oficiul său satorind cât mai curēnd unele principii de uniformitate și consist. metr. basat pe aceste principii să elaboreze un regulament pentru introducerea numai decât a uniformității, raportând apoi la congresul procsim.

Epp. Popasu constată, că acest obiect este de o natură curat dogmatică, în ce privește instituttele noastre teologice și propune trecerea la ordinea zilei.

Presidiul dișe, că nu este lucru ușor a introduce un nou sistem în instituttele noastre. Consist. metr. nu ar puté esecuta regulamentul citat decât numai după încuviințarea din partea congresului.

Dep. Boiu: Propunerea invólva o imputare nemeritată pentru sinod. eppesc.

Punēdu-se la vot se primesce prop. dep. Babeș.

Dep. Zigre propune a se declara ședința în permanență. Se primesce unanim.

La ordinea zilei: Alegerea unui asesor în senatul strēns bis. și apoi a unui asesor suplent în senatul scol. al consistoriului metrop.

După scrutinare presidiul declară pre directorul și dep. I. Hanea de asesor în senatul strēns bis., iar pre dep. Anania Trombițaș de asesor suplent în senatul scol., cel dintăiu ales cu 29 și cel din urmă cu 37 voturi din 56 voturi.

Nou alesul asesor Hanea mulțamesce pentru încrederea dovedită din partea congresului.

Comisiunea școlară prin raportorul său Iosif raporteză asupra proiectului de regulament pentru organizarea școlilor populare confesionale din provincia metrop. Considerând scurțiimea timpului, comisiunea propune a remăné pe lângă regulamentul provisoric, iar consist. met. să asternă un nou proiect în sesiunea procsimă a cong.

Se primesce.

Comisiunea pentru înființarea unei foi oficiale și oficiose metropolitane prin rap. Marienescu constată, că a întreprins cele de lipsă stabilind în conșlegere cu redacțiunea „Teleg. român“ un fel de contract de invólă, dar că presidiul n'a avut timp a conchiema comisiunea tipografică. Propune deci a transpune actele consistoriului metrop., care să raporteze la congresul viitoriu.

Dep. V. Babeș nu este mulțamit cu acésta propunere. „Teleg. român“, dișe Babeș, nu pôte înainta, dacă nu vom face ceva în favorul său! Apoi propune: Congresul recunoscēnd și aprețuind cu pietate intențiunea Marelui Andreiu, de a face din „Teleg. român“ un organ al metropoliei, — însărcinéză pre consist. met. a se pune în conșlegere cu cons. archid., regulând prin un statut formal referințele „Tel. rom.“ pentru a l'acomoda organismului și intereselor bisericeii noastre și spre a face un isvor de câștig pentru tipografia archidieceșană.

Epp. Popasu sprijinesce prop. comisiunei, carea nu preocupă nimic. — Afacerea trebuie bine studiată; altcum ușor se pôte da ansă la nedumeriri.

Dep. Borgia constată, că testamentul este un act. Singură comisiunea tipografică în conșlegere cu sinodul archidieceșan este competentă a aduce hotărâri în privința „Tel. rom.“, care este proprietatea tipografiei resp. a archidieceșei. Congresul nu este îndreptățit a decide în acest obiect.

Presidiul sprijinesce prop. lui Babeș sub cuvēnt, că ea este identică cu aceea a com.

Congresul primesce prop. dep. Babeș.

Comisiunea org. prin rap. său Trombițaș raporteză asupra prop. dep. Rotariu de a instătui un consistoriu în districtul Timișora.

Se amănă până la congresul viitoriu.

Raportorul Zigre propune edificarea unui monument în fața catedralei de înființat întru memoria Marelui Andreiu.

Dep. Lengher observă, că „monumentul ridicat în fața catedralei“ însemneză amânarea ridicării ad cãlendas graecas. Propune deci: „Se ridică un monument, cu a cărui esecutare se însărcinéză consistoriul metropolitan.“

Acésta propunere se primesce.

Comisiunea verificătoare prin rap. său Petric raporteză în cauza alegerei ilegale a trașilor Piso. Comisa-

